

**Udvisningsredegørelse
for 1. oktober 2005 til 31. december 2007**

Indholdsfortegnelse

1	Redegørelsens omfang og grundlag.....	4
1.1	Redegørelsens omfang.....	4
1.2	Grundlaget for redegørelsen	5
2	Redegørelsens væsentligste nøgletal.....	6
2.1	Udvisning ved dom	6
2.2	Udvisning ved administrativ beslutning.....	9
3	Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom	11
3.1	Reglernes opbygning.....	11
3.2	Almindelige udvisningsregler.....	11
3.3	Særlige kriminalitetsformer	13
3.4	Varigheden af indrejseforbud	15
4	Statistik vedrørende udvisning ved dom	15
4.1	Domme, der statuerer udvisning	15
4.2	Domme, der frifinder for påstanden om udvisning.....	20
4.3	Domme, der frifinder for påstanden om betinget udvisning.....	21
5	Højesteretspraksis	22
5.1	Frifindelse for påstand om udvisning.....	22
5.2	Stadfæstelse af landsretsdom om udvisning	23
6	Udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning	29
6.1	Reglernes opbygning.....	29
6.2	Reglernes indhold.....	30
6.3	Varigheden af indrejseforbud	31
7	Statistik vedrørende udvisning ved administrativ beslutning.....	31
7.1	Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Udlændingetjenesten.....	31
7.2	Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet	32
8	Udlændingelovens bestemmelser om udsendelse af udviste udlændinge.....	34

8.1	Udrejsepligt.....	34
8.2	Udrejsefrist.....	34
8.3	Retlige betingelser for udsendelse	35
8.4	Den praktiske udsendelse af udviste udlændinge	35
9	Statistik vedrørende udsendelse af udviste udlændinge.....	36
10	Udlændingelovens bestemmelser om ophævelse af udvisning for udviste udlændinge	37
10.1	Udlændingelovens § 50	37
10.2	Udlændingelovens § 50 a.....	38
10.3	Udlændingelovens § 50 b	38
11	Statistik vedrørende ophævelse af udvisning for udviste udlændinge	38
11.1	Udlændingelovens § 50	38
11.2	Udlændingelovens § 50 a.....	39
11.3	Udlændingelovens § 50 b	39
12	Udlændingelovens bestemmelser om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge	39
13	Statistik vedrørende opholdstilladelse til udviste udlændinge	40
13.1	Udlændinge, der er udvist ved dom	40
13.2	Udlændinge, der er udvist ved administrativ beslutning.....	41
	Bilag 1.....	42

Indledning

Den 26. juni 1998 vedtog Folketinget lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven (Tidsubegrænset opholdstilladelse, asyl, familiesammenføring og udvisning m.v.), der blandt andet indebar ændringer af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning. Loven trådte i kraft den 3. juli 1998.

Under Folketingets behandling af lovforslaget (lovforslag nr. L 59 fremsat den 16. april 1998) tilkendegav den daværende indenrigsminister den 15. juni 1998 ved besvarelsen af Folketingets Retsudvalgs spørgsmål nr. 99 af 4. juni 1998 følgende:

"Jeg vil fremover afgive en årlig redegørelse til Folketingets Retsudvalg om, hvordan udvisningsreglerne fungerer i praksis på baggrund af oplysninger fra Rigspolitiet, anklagemyndigheden og Udlændingestyrelsen.

Redegørelsen vil bl.a. indeholde statistiske oplysninger om antallet af udlændinge, der efter de forskellige bestemmelser i udlændingeloven er udvist ved dom eller administrativt, antallet af udlændinge, der herefter er udrejst, antallet af udlændinge, der har fået ophævet et indrejseforbud, samt antallet af udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse, og hvor indrejseforbuddet som følge heraf er bortfaldet."

Det bemærkes, at Indenrigsministeriets kompetence i udvisningssager den 27. november 2001 blev overført til Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration.

På den baggrund har indenrigsministeren og ministeren for flygtninge, indvandrere og integration tidligere afgivet 5 redegørelser vedrørende anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning for følgende perioder: 3. juli 1998 – 31. december 1998 ved redegørelse af 26. juni 1999, for 1999 ved redegørelse af 30. august 2000, for 2000 ved redegørelse af 12. april 2002, for 2001 og 2002 ved redegørelse af 14. maj 2004 samt for 2003, 2004 og de første 3 kvartaler af 2005 ved redegørelse af 22. februar 2006.

Nærværende redegørelse er den sjette redegørelse vedrørende anvendelsen af udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom eller ved administrativ beslutning.

1 Redegørelsens omfang og grundlag

1.1 Redegørelsens omfang

Redegørelsen er tidsmæssigt afgrænset til domme og administrative beslutninger, der er afsagt henholdsvis truffet i perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2007. Nærværende redegørelse omfatter således statistiske oplysninger for to fulde kalenderår, nemlig 2006 og 2007 samt for perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2005.

Domme og administrative beslutninger, der er under anke henholdsvis påklage, er ikke medtaget i redegørelsen. Der må dog tages forbehold for, at der – i det omfang Udlændingesservice ikke har fået underretning fra anklagemyndigheden om, at en dom er anket – kan være medtaget enkelte domme afsagt i den pågældende periode, som reelt er anket. Endvidere må der tages forbehold for, at der i perioden er afsagt domme, som politikredsene ikke har orienteret Udlændingesservice om. Oplysninger om sådanne domme indgår ikke i redegørelsen.

Oplysninger om domme, der vedrører betinget udvisning, stammer fra Rigsadvokaten på baggrund af integrationsministerens besvarelse af den 22. maj 2008 af REU alm. del spørgsmål 611.

Redegørelsen indeholder ikke oplysninger eller statistik om administrative udvisninger under henvisning til statens sikkerhed efter udlændingelovens § 25, jf. § 45 b. Justitsministeren har den 10. april 2008 ved besvarelsen af spørgsmål nr. 532 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg stillet den 1. april 2008 om antallet af personer, der på tidspunktet for spørgsmålets fremsættelse sad fængslet i danske fængsler mistænkt for terrorplaner, oplyst følgende:

”De særlige hensyn, der må iagttages som følge af sådanne sagers følsomme karakter, og som ligger til grund for den ordening, der er etableret i udlændingelovens § 45 b, stk. 1, taler efter regeringens opfattelse for, at der ikke offentligt gives oplysninger om disse sager, heller ikke i en besvarelse af et spørgsmål fra Folketingets Retsudvalg.

En sådan orientering sker i Folketingets udvalg vedrørende efterretningstjenesterne.”

Redegørelsen er begrænset til at omfatte afgørelser om udvisning ved dom eller administrativ beslutning, hvor det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

1.2 Grundlaget for redegørelsen

Rigsadvokaten har i sin meddelelse nr. 10/1998, punkt 2.6.1, foreskrevet en ordening, hvorefter politidirektøren sender alle domme i sager, hvor der har været nedlagt påstand om udvisning, til Udlændingesservice til orientering. I meddelelsen, punkt 2.8.4 og 2.9.5, er det endvidere fastsat, at politidirektøren sender kopi af rettens kendelser vedrørende udlændingelovens § 50 og § 50 a om prøvelse af afgørelser om udvisning til Udlændingesservice. Denne ordening er videreført i uændret form ved Rigsadvokatens meddelelse nr. 5/2006, punkt 2.6.1, 2.8.4 og 2.9.5. Ved meddelelse nr. 5/2006 er der i punkt 2.10.4.4 sket en tilføjelse vedrørende udlændingelovens § 50 b.

Udlændingesservice har udviklet en database vedrørende afgørelser om udvisning ved dom, hvor det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere (herefter benævnt udvisningsdatabasen).

Udvisningsdatabasen er taget i brug således, at alle domme vedrørende udvisning afsagt den 1. januar 2000 eller senere, som Udlændingesservice modtager fra politi og anklagemyndighed, indlægges i databasen. Endvidere indlægges alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50, § 50 a og § 50 b, vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. januar 2000 eller senere.

Oplysningerne i redegørelsen om antallet af personer, der er udvist ved dom, samt oplysninger om domme, hvor tiltalte er frifundet for en påstand om udvisning, er baseret på udtræk fra udvisningsdatabasen. Tilsvarende gælder for kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50, § 50 a og § 50 b, vedrørende ophævelse af udvisning.

Oplysningerne i redegørelsen om afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning er baseret på udtræk fra udlændingeregistret.

Oplysningerne i redegørelsen om udsendelse af udviste udlændinge er baseret på udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregistret, og de heri registrerede oplysninger om indberetninger fra Rigspolitiet til Udlændingesservice om udrejsestatus.

Oplysningerne i redegørelsen om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge er baseret på udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregistret samt – i nødvendigt omfang – manuel opfølgning herpå.

Der tages forbehold for opdateringsfejl i udlændingeregistret og udvisningsdatabasen.

2 Redegørelsens væsentligste nøgletal

2.1 Udvisning ved dom

I perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2005 er 196 personer udvist i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

738 personer er i 2006 udvist i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

736 personer er i 2007 udvist i forbindelse med endelig dom for strafbart forhold.

Betingede udvisninger indgår ikke i disse tal, idet udvisningen netop er betinget.

Antallet af personer, der er udvist i medfør af udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved dom, fordeler sig således:

Udlændingelovens bestemmelser	Antal personer 4. kvartal 2005	Antal personer i 2006	Antal personer i 2007
§ 22, nr. 1-3	0	4	0
§ 22, nr. 4	6	15	21
§ 22, nr. 5	1	6	3
§ 22, nr. 6	11	26	22
§ 22, nr. 7	0	0	0
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3	1	0	1
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4	1	5	1
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5	0	1	0
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6	1	3	4
§ 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 7	0	0	0
§ 23, nr. 2-4	0	0	0
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3	0	7	6
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4	21	110	89
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5	22	74	102

§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6	12	58	75
§ 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7	1	0	0
§ 24, nr. 2	119	429	412
§ 25 c	-	0	0
I alt	196	738	736

§ 24 b	-	6	2
--------	---	---	---

Der henvises til afsnit 4.1 for en nærmere gennemgang af ovenstående.

Varigheden af de i forbindelse med udvisning ved dom meddelte indrejseforbud fordeler sig således:

Varighed af meddelte indrejseforbud	Antal personer i 4. kvartal 2005	Antal personer 2006	Antal personer i 2007
3 år	113	247	54
5 år	59	379	579
10 år	6	35	27
Beständig	18	77	76
I alt	196	738	736

Der henvises til afsnit 4.1.

Af de i alt 196 personer, der i 4. kvartal 2005 er udvist ved dom, er 168 personer registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008. Ingen er meddelt opholdstilladelse, efter at de pågældende er udvist ved dom.

Af de i alt 738 personer, der i 2006 er udvist ved dom, er 650 personer registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008. 1 person er meddelt opholdstilladelse, efter at den pågældende er udvist ved dom.

Af de i alt 736 personer, der i 2007 er udvist ved dom, er 588 personer registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008. 3 personer er efterfølgende meddelt opholdstilladelse.

Der henvises til afsnit 9 om reglerne for udsendelse af udviste udlændinge og til afsnit 13 om reglerne for meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge.

2.2 Udvisning ved administrativ beslutning

I 4. kvartal 2005 har Udlændingesservice i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 108 personer, heraf var der i 99 tilfælde ikke pr. 31. december 2007 sket påklage til Integrationsministeriet.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 18 personer efter påklage af Udlændingesservices afgørelse.

Udlændingesservice har i 2006 i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 434 personer, heraf var der i 407 tilfælde ikke pr. 31. december 2007 sket påklage til Integrationsministeriet.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 63 personer efter påklage af Udlændingesservices afgørelse.

Udlændingesservice har i 2007 i alt truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 405 personer, heraf var der i 394 tilfælde ikke pr. 31. december 2007 sket påklage til Integrationsministeriet.

Integrationsministeriet har i samme periode truffet afgørelse om administrativ udvisning vedrørende 30 personer efter påklage af Udlændingesservices afgørelse.

Antallet af personer, som Udlændingesservice har udvist i medfør af de enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning, fordeler sig således:

Bestemmelser i udlændingeloven	Antal personer i 4. kvartal 2005	Antal personer i 2006	Antal personer i 2007
§ 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig berigelseskriminalitet m.m.)	50	120	131
§ 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig narkotikakriminalitet)	1	12	13
§ 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af begrundet mistanke om ulovligt ophold eller arbejde)	14	114	108

§ 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemrejsen)	15	35	19
§ 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.)	4	24	13
§ 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet)	24	129	120
§ 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet)	0	0	1
I alt	108	434	405

Der henvises til afsnit 8.

Indrejseforbud, som Udlændingesservice og Integrationsministeriet har meddelt i forbindelse med udvisning ved administrativ beslutning, gælder for 1 år.

Af de i alt 117 personer, der i 4. kvartal 2005 er udvist ved administrativ beslutning (upåklagede afgørelser truffet af Udlændingestyrelsen og afgørelser truffet af Integrationsministeriet efter påklage), er 108 personer registreret udrejst af Danmark pr. 31. december 2007. I alt 5 personer er meddelt opholdstilladelse i Danmark, efter at de pågældende er udvist ved administrativ beslutning.

Af de i alt 470 personer, der i 2006 er udvist ved administrativ beslutning (upåklagede afgørelser truffet af Udlændingesservice og afgørelser truffet af Integrationsministeriet efter påklage), er 407 personer registreret udrejst af Danmark pr. 31. december 2007. I alt 17 personer er meddelt opholdstilladelse i Danmark, efter at de pågældende er udvist ved administrativ beslutning.

Af de i alt 424 personer, der i 2007 er udvist ved administrativ beslutning (upåklagede afgørelser truffet af Udlændingesservice og afgørelser truffet af Integrationsministeriet efter påklage), er 351 personer registreret udrejst af Danmark pr. 31. december 2007. I alt 7 personer er meddelt opholdstilladelse i Danmark, efter at de pågældende er udvist ved administrativ beslutning.

Der henvises til afsnit 9 om reglerne for udsendelse af udviste udlændinge og til afsnit 13 om reglerne om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge.

3 Udlændingelovens bestemmelser om udvisning ved dom

3.1 Reglernes opbygning

Udvisning ved dom kan ske efter visse nærmere regler i udlændingeloven, hvis udlændingen findes skyldig i et strafbart forhold. Afgørelsen om udvisning træffes af retten efter anklagemyndighedens påstand i forbindelse med straffesagen, jf. udlændingelovens § 49. Udlændingelovens regler om udvisning ved dom er opbygget således, at der i udlændingelovens §§ 22-24 og § 25 c er opstillet en række grundbetingelser for, at udvisning kan ske ved dom, og således at udlændingelovens § 26 og § 26 a indeholder regler om de hensyn, der skal inddrages ved afgørelsen om udvisning, når grundbetingelserne er opfyldt.

Såvel grundbetingelserne for udvisning ved dom som reglerne for inddragelse af hensyn ved afgørelser om udvisning kan opdeles i en række almindelige udvisningsregler, der gælder for udvisning uanset kriminalitetens art, jf. afsnit 4.2., og i en række regler om udvidet adgang til udvisning ved visse særlige kriminalitetsformer, jf. afsnit 3.3.

De pr. 31. december 2007 gældende bestemmelser om udvisning ved dom er gengivet i bilag 1.

3.2 Almindelige udvisningsregler

Grundprincippet i udlændingelovens almindelige udvisningsregler er en trappestigemodel, hvorefter der sker en trinvis skærpelse af grundbetingelserne for udvisning af udlændinge med hensyn til den idømte frihedsstrafs længde og karakter, jo længere tid udlændingen har opholdt sig lovligt her i landet.

Tidligere kunne en udlænding, der havde haft mindst 7 års lovligt ophold her i landet, således udvises, hvis udlændingen blev idømt ubetinget fængselsstraf af mindst 4 års varighed, jf. udlændingelovens § 22, nr. 1. Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 er dette ændret til 9 års ophold eller 8 års ophold for personer med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2. Loven trådte i kraft den 1. juni 2006.

En udlænding, der havde haft lovligt ophold her i landet i mere end 3 år, men mindre end 7 år, kunne tidligere udvises, hvis udlændingen blev idømt ubetinget fængselsstraf af mindst 2 års varighed, jf. udlændingelovens § 23, nr. 2. Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 er dette ændret til 5 års ophold. Loven trådte i kraft den 1. juni 2006.

En udlænding, der havde haft mindre end 3 års lovligt ophold her i landet, kunne tidligere udvises, hvis udlændingen blev idømt betinget eller ubetinget frihedsstraf, jf. udlændingelovens § 24, nr. 2. Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 er dette ændret til 5 års ophold. Loven trådte i kraft den 1. juni 2006.

Er udlændingen flygtning, kunne udlændingen uanset opholdets varighed tidligere kun udvises under samme betingelser som udlændinge med mindst 7 års lovligt

ophold her i landet. Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 er denne særstatus for flygtninge ophævet, dog med det forbehold, der følger af § 22 som ovenfor nævnt.

Er udlændingen dømt for flere strafbare forhold eller ved tidligere domme, gælder der særlige grundbetingelser i udlændingelovens §§ 22-24. Bestemmelserne i udlændingelovens §§ 22-24 omfatter også tilfælde, hvor udlændingen i stedet for frihedsstraf er idømt en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse (forvaring, anbringelse m.v.).

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 indførtes i § 25 c en bestemmelse, hvorefter en udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f (religiøse forkyndere) uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde kan udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal domstolene ved en afgørelse om udvisning inddrage en række obligatoriske hensyn, der nærmere er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1. Der skal efter bestemmelsen tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af udlændingens tilknytning til det danske samfund, udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold, udlændingens tilknytning til herboende personer, udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og risikoen for, at udlændingen uden for de tilfælde, der er omfattet af udlændingelovens asylregler, vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Domstolene skal endvidere sikre, at en udvisning i den konkrete sag ikke vil være i strid med de internationale konventioner, som Danmark her tiltrådt, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, hvoraf følger, at udvisning alene kan ske, hvis der er proportionalitet mellem indgrebet i udlændingens ret til familieliv og den udøvede kriminalitet. Ved denne afvejning indgår udlændingens tilknytning til opholdslandet, herunder opholdstiden, alderen på indrejsetidspunktet, familieforhold i opholdslandet, herunder om udlændingen har ægtefælle/samlever og børn, samt øvrige tilknytningsfaktorer i form af arbejde, uddannelse e.l. Det indgår også i vurderingen, om udlændingen har undladt at søge statsborgerskab.

Endvidere indgår udlændingens tilknytning til sit oprindelsesland ud over det formelle statsborgerskab, herunder bopælstid dér før udrejsen til det aktuelle opholdsland, senere ophold og besøg i oprindelseslandet samt disses varighed og karakter, udlændingens værnepligtsforhold, om udlændingen taler sproget, er fortrolig med kulturen og eventuelt har fået en uddannelse dér, om der findes familiemedlemmer og i så fald den faktiske tilknytning til disse samt anden form for tilknytning til personer i oprindelseslandet.

Herudover indgår elementer som karakteren af den begåede kriminalitet, længden af den idømte straf samt tidligere straffe og påstande om udvisning.

Endelig indgår spørgsmålet om længden af indrejseforbuddet i proportionalitetsafvejningen.

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 indførtes i § 24 a en bestemmelse om, at der ved en afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-7, skal lægges vægt på, om udvisning må anses for særligt påkrævet på grund af 1) grovheden af den begåede kriminalitet, 2) længden af den idømte frihedsstraf, 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller 4) tidligere domme for strafbart forhold.

Ved samme lov indførtes en mulighed for betinget udvisning i § 24 b, hvorefter en udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særligt belastende, jf. § 26, stk. 1. Ved en betinget udvisning fastsættes en prøvetid på 2 år.

Ved lov nr. 504 af 6. juni 2007 indførtes en bestemmelse i § 26 a, hvorved der ved afgørelsen om udvisning skal tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning. Loven trådte i kraft den 1. august 2007.

3.3 Særlige kriminalitetsformer

Ved visse særlige kriminalitetsformer gælder der en udvidet adgang til udvisning ved dom. De forsætlige kriminalitetsformer, som er omfattet af den udvidede adgang til udvisning ved dom, er

- narkotikakriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 4,
- menneskesmugling, jf. udlændingelovens § 22, nr. 5, og
- Særlig grov kriminalitet, jf. udlændingelovens § 22, nr. 6
 - forbrydelser mod statens sikkerhed m.v. (straffelovens kapitel 12 og 13),
 - vold m.v. mod tjenestemand (straffelovens § 119, stk. 1 og 2),
 - vidnetrusler (§ 123),
 - brandstiftelse (straffelovens §§ 180 og 181),
 - sprængning m.v. (§ 183, stk. 1 og 2),
 - fly- og skibskapring (§ 183 a),
 - trafikforstyrrelse (§ 184, stk. 1),
 - fare for andres liv eller sundhed ved forgiftning af drikkevand m.v. (§ 186, stk. 1, og § 187, stk. 1),
 - besiddelse m.v. af særlige farlige våben og eksplosivstoffer (§ 192 a),
 - driftsforstyrrelser (§ 193, stk. 1),
 - forbrydelser mod kønssædeligheden, herunder incest og voldtægt (§ 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222),

- optagelse af børnepornografi (§ 230),
 - udbredelse af børnepornografi (§ 235),
 - manddrab (§ 237),
 - grov vold (§§ 245 og 246),
 - kvindelig omskæring (§ 245 a),
 - hensættelse i eller efterladelse af hjælpeløse (§ 250),
 - smitte med livstruende sygdom (§ 252, stk. 1 og 2),
 - grov frihedsberøvelse (§ 261, stk. 2),
 - menneskehandel (§ 262 a),
 - grove berigelsesforbrydelser, herunder tyveri og hæleri af særlig grov beskaffenhed samt røveri (§ 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289 og § 290, stk. 2),
 - groft hærværk (§ 291, stk. 2)
- tvangsægteskaber, jf. udlændingelovens § 22, nr. 7.

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 blev udvisningsbestemmelsen i § 22, nr. 6, udvidet med overtrædelse af straffelovsbestemmelserne §§ 123, 184, stk. 1, 193, stk. 1, 230, 235, 250, 252, stk. 1, 289 og 291, stk. 2.

Loven trådte i kraft den 1. juni 2006 og gælder for forhold begået efter den 1. juni 2006.

Findes en udlænding skyldig i kriminalitet som anført ovenfor, er der adgang til udvisning, hvis udlændingen idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden straffetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, uanset varigheden af udlændingens ophold her i landet og uanset udlændingens opholdsgrundlag.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal domstolene ved afgørelsen om udvisning inddrage de obligatoriske hensyn, der er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1, jf. afsnit 4.2.

Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter udlændingelovens § 22, nr. 4-7, medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende derimod.

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 ændredes ”kan” til ”skal”. Loven trådte i kraft den 1. juni 2006.

Efter forarbejderne til bestemmelsen må udvisning ikke finde sted, hvis udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8 (FT 96-97, tillæg A, s. 1015 ff.).

3.4 Varigheden af indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Der fastsættes således i forbindelse med afgørelsen om udvisning et indrejseforbud. Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Udlændingelovens § 32, stk. 2, indeholder regler for fastsættelsen af varigheden af et indrejseforbud i forbindelse med afgørelser om udvisning ved dom. Indrejseforbud meddeles for henholdsvis 3, 5 eller 10 år eller for bestandig afhængig af den idømte frihedsstrafs længde og karakter. Idømmes udlændingen en anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, fastsættes indrejseforbuddets varighed ud fra en vurdering af, hvilken frihedsstraf den pågældende ellers ville være blevet idømt.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 3, meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning ved dom for de særlige kriminalitetsformer, der er omfattet af den udvidede adgang til udvisning i udlændingelovens § 22, nr. 4-7, jf. afsnit 4.3., dog for mindst 5 år.

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 tilføjedes en bestemmelse til § 32, stk. 2, hvorefter der ved fængselsstraffe på mellem 1½ og 2 år er mulighed for udvisning for bestandigt.

Ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 tilføjedes til § 32, stk. 3, at udlændinge med lovligt ophold i mindre end 6 måneder altid skal udvises med indrejseforbud i mindst 5 år.

4 Statistik vedrørende udvisning ved dom

4.1 Domme, der statuerer udvisning

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 4. kvartal 2005 er udvist 196 personer i forbindelse med endelig dom.

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 2006 er udvist 738 personer i forbindelse med endelig dom.

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 2007 er udvist 736 personer i forbindelse med endelig dom.

I 4. kvartal 2005, 2006 og 2007 er der således udvist i alt 1670 personer i forbindelse med endelig dom

1480 personer er udvist ved endelige domme afsagt af byretterne, 154 personer er udvist ved endelige domme afsagt af landsretterne, og 36 personer er udvist ved endelige domme afsagt af Højesteret. For så vidt angår dommene afsagt ved Højesteret henvises til afsnit 5.

Oplysninger fra Rigsadvokaten viser, at der i 2006 er udvist 6 personer betinget.

Oplysninger fra Rigsadvokaten viser, at der i 2007 er udvist 2 personer betinget.

I 2006 og 2007 er der således i alt 8 personer, der er udvist betinget.

7 personer er udvist betinget ved endelige domme afsagt af byretterne og 1 person er udvist betinget ved endelig dom afsagt af landsretterne.

Nedenfor gennemgås sagerne opdelt efter de enkelte udvisningsbestemmelser i udlændingeloven.

4.1.1 Udlændingelovens § 22 – udlændinge med mere end 9 års ophold eller flygtninge med mere end 8 års ophold

18 personer i 4. kvartal 2005, 51 personer i 2006 og 46 personer i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 22. Det samlede tal for perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2007 er 115 personer.

4.1.2 Udlændingelovens § 22, nr. 1-3

Ingen personer i 4. kvartal 2005, 4 personer i 2006 og ingen personer i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2007 er 4 personer.

1 person er udvist ved dom afsagt af byret. 2 personer er udvist ved domme afsagt af landsret, og 1 person er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 0 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud i 10 år og i 2 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.2.1 Udlændingelovens § 22, nr. 4

6 personer i 4. kvartal 2005, 15 personer i 2006 og 21 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2007 er 42 personer.

17 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 15 personer er udvist ved domme afsagt af landsret, og 10 personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 13 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 5 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 24 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.2.2 Udlændingelovens § 22, nr. 5

1 person i 4. kvartal 2005, 6 personer i 2006 og 3 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 10 personer.

6 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 4 personer er udvist ved domme afsagt af landsret, og ingen personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 5 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 3 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.2.3 Udlændingelovens § 22, nr. 6

11 personer i 4. kvartal 2005, 26 personer i 2006 og 22 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 59 personer.

22 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 23 personer er udvist ved domme afsagt af landsret, og 14 personer er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 1 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 14 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 19 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 25 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.3 Udlændingelovens § 23 – udlændinge med mere end 5 års ophold

3 personer i 4. kvartal 2005, 9 personer i 2006 og 6 personer i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23. Det samlede tal for perioden er 18 personer.

4.1.3.1 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3

1 person i 4. kvartal 2005, ingen i 2006 og 1 person i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden er 2 personer.

1 person er udvist ved dom afsagt af byret. 1 person er udvist ved dom afsagt af landsret og ingen personer ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i begge tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.3.2 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4

1 person i 4. kvartal 2005, 5 personer i 2006 og 1 person i 2007 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 7 personer.

2 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 3 personer er udvist ved dom afsagt af landsret og 2 personer ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I ingen tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 4 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.3.3 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5

Ingen personer i 4. kvartal, 1 person i 2006 og ingen personer i 2007 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 1 person.

Pågældende er udvist ved dom afsagt af landsret.

Der blev meddelt indrejseforbud gældende for 5 år.

4.1.3.4 Udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6

1 person i 4. kvartal 2005, 3 personer i 2006 og 4 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 8 personer.

4 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 4 personer er udvist ved domme afsagt af landsret og ingen ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 3 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 2 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 3 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.3.5 Udlændingelovens § 23, nr. 2-4

Ingen personer i 4. kvartal 2005, 2006 og 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 2-4.

4.1.4 Udlændingelovens § 24 – udlændinge med mindre end 5 års ophold

I alt 175 personer i 4. kvartal 2005, 678 personer i 2006 og 684 personer i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24. Det samlede tal for perioden er 1537 personer.

4.1.4.1 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3

Ingen personer i 4. kvartal 2005, 7 personer i 2006 og 6 personer i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3. Det samlede tal for perioden er 13 personer.

9 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 3 personer ved dom afsagt af landsret og 1 person ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i ingen tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 6 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 0 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 7 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.4.2 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4

21 personer i 4. kvartal 2005, 110 personer i 2006 og 89 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. Det samlede tal for perioden er 220 personer.

179 personer er udvist ved domme afsagt af byret, 35 personer er udvist ved domme afsagt af landsret og 6 personer er udvist ved domme afsagt af Højesteret.

Der blev i 2 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 132 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 12 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 74 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.4.3 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5

22 personer i 4. kvartal 2005, 74 personer i 2006 og 102 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Det samlede tal for perioden er 198 personer.

193 personer er udvist ved domme afsagt af byret, 5 personer ved dom afsagt af landsret.

Der blev i 4 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 193 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år og i 1 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år.

4.1.4.4 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6

12 personer i 4. kvartal 2005, 58 personer i 2006 og 75 personer i 2007 er udvist ved endelig dom for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingeloven § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. Det samlede tal for perioden er 145 personer.

115 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 29 personer er udvist ved domme afsagt af landsret, og 1 person ved dom afsagt af Højesteret.

Der blev i 7 tilfælde meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 104 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 15 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år og i 19 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.4.5 Udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7

1 person i 4. kvartal 2005 og ingen personer i 2006 og 2007 er udvist ved endelig dom for udøvelse af tvang til indgåelse af ægteskab i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 7. Det samlede tal er 1 person.

Pågældende er udvist ved dom afsagt af byret.

Pågældende blev udvist med indrejseforbud gældende for 5 år.

4.1.4.6 Udlændingelovens § 24, nr. 2

119 personer i 4. kvartal 2005, 429 personer i 2006 og 412 personer i 2007 er udvist ved endelig dom i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2. Det samlede tal for perioden er 960 personer.

930 personer er udvist ved domme afsagt af byret. 29 personer er udvist ved domme afsagt af landsret og 1 person er udvist ved dom afsagt af Højesteret.

I 399 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 3 år. I 542 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 5 år. I 12 tilfælde blev der meddelt indrejseforbud gældende for 10 år, og i 7 tilfælde indrejseforbud gældende for bestandig.

4.1.5 Udlændingelovens § 24 b

6 personer i 2006 og 2 personer i 2007 er udvist betinget. Det samlede tal for perioden er 8 personer.

7 personer er udvist betinget ved domme afsagt af byret og 1 person er udvist ved dom afsagt af landsret. Ved dommen afsagt af landsret i 2007 var der sket udvisning i byretten.

I alle tilfælde blev der fastsat en prøvetid på 2 år.

4.1.6 Udlændingelovens § 25 c – religiøse forkyndere

Ingen er blevet udvist efter udlændingelovens § 25 c. Bestemmelsen trådte i kraft den 1. juni 2006.

4.2 Domme, der frifinder for påstanden om udvisning

Udtræk fra udvisningsdatabasen viser, at der i 4. kvartal 2005 er afsagt endelige domme vedrørende 31 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I 2006 er der afsagt endelige domme vedrørende 89 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

Endelig er der i 2007 afsagt endelige domme vedrørende 65 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

I perioden er der således samlet afsagt endelige domme vedrørende i alt 185 personer, der blev fundet skyldige i strafbart forhold, men hvor anklagemyndighedens påstand om udvisning ikke blev taget til følge.

Domme vedrørende 137 personer er afsagt af byretterne. Domme vedrørende 41 personer er afsagt af landsret. Domme vedrørende 7 personer er afsagt af Højesteret. For så vidt angår dommene afsagt ved Højesteret henvises til afsnit 5.1.

I ingen tilfælde i 4. kvartal 2005, i 2 tilfælde i 2006 og 1 tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 1-3. I alle 3 tilfælde er dommene afsagt af byret.

I 4 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 13 tilfælde i 2006 og 10 tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 4. I 13 tilfælde er dommene afsagt af byret. I 14 tilfælde er dommene afsagt af landsret og i ingen tilfælde af Højesteret.

I 1 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 1 tilfælde i 2006 og i ingen tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelo-

vens § 22, nr. 5. I 1 tilfælde er dommen afsagt af byret. I 1 tilfælde er dommen afsagt af landsret.

I 5 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 43 tilfælde i 2006 og 15 tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 22, nr. 6. I 47 tilfælde er dommene afsagt af byret og i 13 tilfælde af landsret og i 3 tilfælde af Højesteret.

I ingen tilfælde i 4. kvartal 2005, 2006 og 2007 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3.

I ingen tilfælde i 4. kvartal 2005, i 3 tilfælde i 2006 og i ingen tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. I alle tilfælde er dommene afsagt af byret.

I 1 tilfælde i 4. kvartal 2005, i ingen tilfælde i 2006 og i ingen tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 5. Dommen er afsagt af byret.

I 4 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 10 tilfælde i 2006 og 5 tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. I 14 tilfælde er dommene afsagt af byret og i 4 tilfælde er dommene afsagt af landsret, og i 1 tilfælde er dom afsagt af Højesteret.

I ingen tilfælde i 4. kvartal 2005, 2006 og 2007 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 23, nr. 2-4.

I ingen tilfælde i 4. kvartal 2005, 2006 og 2007 var der nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 1-3.

I 2 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 2 tilfælde i 2006 og i ingen tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for narkotikakriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 4. I 3 tilfælde er dommene afsagt af byret og i 1 tilfælde er dommen afsagt af Højesteret.

I ingen tilfælde i 4. kvartal 2005, 2006 og 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for menneskesmugling i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 5.

I 7 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 5 tilfælde i 2006 og 17 tilfælde i 2007 var der nedlagt påstand om udvisning for særlig alvorlig kriminalitet i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 1, jf. § 22, nr. 6. I 22 tilfælde er dommene afsagt af byret. I 6 tilfælde af landsret og i 1 tilfælde af dom afsagt af Højesteret.

Endelig var der i 7 tilfælde i 4. kvartal 2005, i 10 tilfælde i 2006 og 17 tilfælde i 2007 nedlagt påstand om udvisning i medfør af udlændingelovens § 24, nr. 2. I 30 tilfælde er dommene afsagt af byret. I 3 tilfælde er dommene afsagt af landsret og i 1 tilfælde er dommen afsagt af Højesteret.

4.3 Domme, der frifinder for påstanden om betinget udvisning

Tallene i dette afsnit kan være indeholdt i tallene i afsnit 4.2 og skal alene ses som en uddybning vedrørende sager med påstande om betinget udvisning.

Oplysninger fra Rigsadvokaten viser, at der i 2006 skete frifindelse for betinget udvisning i 3 tilfælde, og at der i 2007 skete frifindelse for betinget udvisning i 3 tilfælde.

I 2006 blev afgørelserne i 1 tilfælde afsagt af byret og i 2 tilfælde afsagt af landsret. I de to landsrets afgørelser var der i byretten sket betinget udvisning.

I 2007 blev afgørelserne i 1 tilfælde afsagt af byret og i 2 tilfælde afsagt af landsret. I de 2 landsrets afgørelser var der i det ene tilfælde sket betinget udvisning i byretten og i det andet tilfælde sket frifindelse for betinget udvisning i byretten.

5 Højesteretspraksis

I enkelte sager har spørgsmålet om udvisning været indbragt for Højesteret, idet Procesbevillingsnævnet har meddelt tilladelse til, at sagerne kunne indbringes for Højesteret som tredje instans. Spørgsmålet om udvisning har imidlertid primært været indbragt for Højesteret i en række sager, hvor Højesteret har afsagt dom som anden instans.

I det følgende er gengivet referater af Højesterets domme afsagt i 4. kvartal 2005 og 2006-2007, hvor det forhold der danner grundlag for påstanden om udvisning, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

Dommene har alle været refereret i Ugeskrift for Retsvæsen (UfR).

5.1 Frifindelse for påstand om udvisning

4. kvartal 2005-2006

UfR.2006.477

Den på gerningstidspunktet 24-årige T (tiltalte), der var tanzaniansk statsborger, blev fundet skyldig i grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1, men blev fundet straffri efter straffelovens § 16, stk. 1 og dømt til psykiatrisk behandling. I byretten og landsretten blev hun udvist med indrejseforbud i 5 år. Højesteret ophævede udvisningen under hensyn til hendes tilknytning til forurettede, med hvem hun ventede barn. T havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 3 år og talte dansk.

UfR.2006.589H

T, der var somalisk statsborger, blev idømt 9 måneders fængsel for grov vold efter straffelovens § 245, stk. 1. Pågældende, der indrejste i Danmark i 1990, havde flygtningestatus i Danmark. Højesteret ophævede udvisningen under henvisning til, at pågældende ikke havde nogen familie i Somalia og havde kontakt til to herboende mindreårige børn.

UfR.2006.1388H

Den på gerningstidspunktet 16-årige T, der var togolesisk statsborger, blev idømt fængsel i 1½ år for røveri efter straffelovens § 288 og udvist i landsretten. Pågældende var indrejst i Danmark som 9-årig. Højesteret ophævede udvisningen under henvisning til pågældendes herboende familie, pågældendes danskundskaber og pågældendes manglende tilknytning til hjemlandet.

UfR.2007.105H

T1 og T2, der var brødre og begge var statsløse palæstinensere, blev for manddrab efter straffelovens § 237, idømt henholdsvis 8 års fængsel og anbringelse på hospital for sindslidende. På gerningstidspunktet var T1 15 år og født i Danmark. T2 var på gerningstidspunktet 17 år og var kommet til Danmark i en alder af cirka 9 måneder. De talte begge arabisk og dansk. De havde begge haft deres opvækst og skolegang i Danmark. Deres moder og fire søskende boede i Danmark. Deres fader og to ældre søskende boede i Jordan. De havde ingen kontakt til familien i Jordan. T2 havde aldrig besøgt familien i Jordan og T1 havde som barn nogle få gange besøgt familien i Jordan. Landsretten udviste under henvisning til kriminalitetens særdeles kyniske og hensynsløse karakter. Højesteret ophævede udvisningen under henvisning til T1 og T2's manglende reelle tilknytning til Jordan eller Libanon.

UfR.2007.719H

T, der var kinesisk statsborger, blev idømt 3 måneders fængsel for dokumentfalsk efter straffelovens § 171. T havde ikke haft lovligt ophold i Danmark, da dokumentfalsken vedrørte svig med opholdstilladelsen. T var indrejst i Danmark i 2004 og gift med en herboende kinesisk statsborger med flygtningestatus i Danmark. Parret havde et lille barn sammen. Byretten og landsretten udviste T under henvisning til den manglende tilknytning til Danmark i forhold til den store tilknytning til Kina. Højesteret frifandt for udvisning under henvisning til konsekvenserne for familielivet, da den herboende ægtefælle ikke kunne vende tilbage til Kina og at parret derfor måtte leve adskilt, hvilket ville være uproportionalt.

2007

UfR.2008.356H

T, der var serbisk statsborger, blev idømt 10 måneders fængsel for bedrageri efter straffelovens § 279. T var indrejst i Danmark i 1992 og havde opholdstilladelse som flygtning. T havde ikke været tilknyttet det danske arbejdsmarked og talte ikke dansk. T havde ægtefælle og to børn her i landet. Byretten og landsretten udviste under henvisning til den manglende integration. Højesteret ophævede udvisningen og lagde ved afgørelsen vægt på, at der var tale om ikke-personfarlig kriminalitet, langvarige ophold, samt at ægtefællen og den hjemmeboende datter ikke ville rejse med til Serbien af hensyn til datteren, der var født og opvokset i Danmark.

5.2 Stadfæstelse af landsretsdom om udvisning

4. kvartal 2005-2006

Berigelse

UfR.2006.212H

T2 og T3, der var franske statsborgere, var blandt andet dømt for røveri efter straffelovens § 288 og idømt fængsel i henholdsvis 5 og 4 år og udvist med indrejse-

forbud for bestandig. T2 og T3 indrejste i Danmark i 1993 i en alder af henholdsvis 15 år og 11 år og havde begge haft lovligt ophold i Danmark i cirka 11 år. Landsretten udtalte vedrørende begge, at de pågældendes tilknytning til henholdsvis Danmark, Frankrig og Pakistan sammenholdt med grovheden af den pådømte kriminalitet ikke talte afgørende imod udvisning, ligesom en udvisning ikke ville være i strid med det krav om proportionalitet, der følger af EMRK artikel 8. Dommen blev stadfæstet af Højesteret.

UfR.2006.802H

T, der var ghanesisk statsborger, var for røveri efter straffelovens § 288 idømt 4½ års fængsel og udvist med indrejseforbud for bestandig. Pågældende indrejste i 1989 på baggrund af ægteskab med en dansk kvinde. Parret blev skilt i 1997 og havde to børn på 13 og 11 år, som T jævnlige havde samkvem med. T var tidligere straffet for narkotikakriminalitet og havde kun haft lovligt ophold i Danmark i cirka 13 år. Pågældende blev frifundet for udvisning i byretten, men udvist i landsretten under henvisning til den massive kriminalitet. Landsretten anførte, at T's tilknytning til sine herboende børn og helbredstilstand og manglende tilknytning til hjemlandet ikke kunne føre til et andet resultat, idet T havde haft hele sin opvækst i Ghana, som han også havde besøgt efter indrejsen i Danmark. Højesteret stadfæstede udvisningen under henvisning til Landsrettens begrundelse.

Narko

UfR.2006.475H

T, der var portugisisk statsborger, og uden tilknytning til Danmark blev idømt 5 års fængsel for narkotikasmugling for overtrædelse af straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

UfR.2006.522H

T, der var tanzaniansk statsborger, blev idømt 5 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig. Pågældende havde fået opholdstilladelse i 1993 i kraft af familiesammenføring. Hun havde to børn på henholdsvis 18 og 14 år med sin nu afdøde mand. Højesteret stadfæstede udvisningen under henvisning til, at Udlændingetjenesten havde udtalt, at børnenes opholdstilladelser ikke ville blive inddraget.

UfR.2006.586H

T, der var iransk statsborger, blev idømt 5 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig. Pågældende var indrejst i Danmark i 1993 som kvoteflygtning. Højesteret stadfæstede udvisningen under henvisning til, at der ikke var reel risiko for, at T ville blive udsat for dobbeltstraf ved tilbagevenden til Iran.

UfR.2006.810H

T, der var tjekkisk statsborger og uden tilknytning til Danmark, blev idømt 5 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

UfR.2006.831H

T, der var tunesisk statsborger, blev idømt 8 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig. T var indrejst i Danmark i 1987 som 23-årig på baggrund af familiesammenføring. Ægteskabet ophørte i 1995 og parret havde i 1990 fået en søn. T havde haft lovligt ophold i Danmark i 16 år. Under henvisning til kriminalitetens grovhed stadfæstede Højesteret udvisningen.

UfR.2006.1533H

T, der nu var 31 år og nigeriansk statsborger, blev idømt 8 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig. Pågældende var indrejst i Danmark som 22-årig og havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 6½ år. Pågældende havde en 7-årig datter, som han løbende var i kontakt med, men hvor han ikke havde del i forældremyndigheden. Landsretten udviste pågældende under henvisning til kriminalitetens grovhed. Højesteret tiltrådte denne vurdering.

UfR.2006.2001H

T1, der var jugoslavisk statsborger og uden tilknytning til Danmark, blev idømt 8 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

T2, der var jugoslavisk statsborger, blev idømt 6 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig. T2 var indrejst i Danmark i 1991 som 25-årig og havde to herboende børn på 8 og 12 år.

UfR.2006.2072H

T, der var statsborger i Kosovo og uden tilknytning til Danmark, blev idømt 4 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

UfR.2006.2439H

T1 og T2, der begge var makedonske statsborgere og uden tilknytning til Danmark, blev idømt henholdsvis 10 og 11 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

UfR.2006.2587

T, der var bosnisk statsborger, blev idømt en fællesstraf på 5 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist med indrejseforbud for bestandig. T var indrejst i Danmark i 1993 som 19-årig og havde flygtningestatus. T var i 1997 blevet skilt fra sin bosniske kone, der havde forældremyndigheden over parrets 10-årige søn, som T så hver 3-4. måned. Landsretten lagde ved udvisningsafgørelsen vægt på grovheden af den begåede kriminalitet. Højesteret stadfæstede landsrettens afgørelse.

UfR.2006.2632H

T1, der var tyrkisk statsborger, blev idømt 14 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig. T1 havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 11 år. T1 var gift med en dansk statsborger og havde 2 børn. Landsretten lagde ved udvisningsafgørelsen vægt på den meget alvorlige kriminalitet, og at der ikke var forhold, der talte afgørende imod udvisning.

T2, der var tyrkisk statsborger, blev idømt 10 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig. T2 havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 4 år og var gift med en herboende udlænding med permanent opholdstilladelse. Landsretten lagde ved udvisningsafgørelsen vægt på den meget alvorlige kriminalitet, og at der ikke var forhold, der talte afgørende imod udvisning.

T3, der var belgisk statsborger, blev idømt 12 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandigt. T3 havde ingen tilknytning til Danmark.

Højesteret stadfæstede udvisningsafgørelserne vedrørende T1 og T2. T3 havde alene anket strafudmålingen.

UfR.2006.3111H

T1, der var statsløs palæstinenser, blev idømt 7 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig. T1 havde haft opholdstilladelse som flygtning i Danmark siden 1993. T1 havde ikke haft tilknytning til det danske arbejdsmarked. T1 var gift med en dansk statsborger med hvem han havde 1 barn. T1 havde yderligere et barn fra et tidligere ægteskab, som han ikke havde samvær med. T1 var på domstidpunktet 23 år gammel. T1's mor boede i Syrien, hvor T1 flere gange havde været på besøg. Landsretten lagde ved afgørelsen af udvisningsspørgsmålet vægt på, at T1 måtte anses for dårligt integreret i Danmark og tidligere var straffet for omfattende kriminalitet og at den herboende ægtefælle og de to børn ikke efter EMRK artikel 8 talte afgørende imod udvisning. Højesteret stadfæstede udvisningen, men med dissens af en ud af fem dommere, der lagde vægt på tilknytningen til den danske ægtefælle og barn.

T2, der var statsløs palæstinenser, blev idømt 5½ års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig. T2 havde opholdstilladelse på baggrund af familiesammenføring. T2 havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 3 år. T2 var gift med en dansk statsborger, med hvem han havde to små børn. T2 havde ikke været tilknyttet det danske arbejdsmarked. T2's forældre og søskende boede fortsat i Israel. Landsretten lagde ved afgørelsen af udvisningsspørgsmålet afgørende vægt på T2's tilknytning til Israel. Højesteret stadfæstede udvisningen.

Drab

UfR.2006.2073/1H

T, der var jugoslavisk statsborger, blev idømt 12 års fængsel for manddrab efter straffelovens § 237 og udvist med indrejseforbud for bestandig. Højesteret tog

alene stilling til strafudmålingen, idet udvisningsspørgsmålet ikke var indbragt for Højesteret.

2007

Berigelse

UfR.2007.1878H

T1, T2 og T3, der alle er iranske statsborgere, blev idømt henholdsvis 7, 9 og 9 års fængsel for røveri og vold med døden til følge efter straffelovens § 288 og § 246 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

T1 var indrejst i Danmark i 2002 i en alder af 31 år og havde alene sporadisk tilknytning til det danske arbejdsmarked. T1 havde to mindreårige børn, som han så 1 gang ugentligt.

T2 indrejste i Danmark i 1996 i en alder af 14 år. T2 havde været sporadisk tilknyttet det danske arbejdsmarked og havde herboende søskende.

T3 indrejste i Danmark i 1996 i en alder af 17 år. T3 havde været sporadisk tilknyttet det danske arbejdsmarked og havde en herboende søster.

Landsretten udviste alle tre, hvilket blev stadfæstet af Højesteret under henvisning til deres manglende tilknytning til Danmark.

UfR.2007.2463H

T2, der var libanesiske statsborger, blev idømt 8 års fængsel for røveri og vold med døden til følge efter straffelovens § 288 og § 246, og udvist for bestandig. T2 indrejste i 1990 som 7-årig og havde sine forældre og en lillesøster i Danmark. T2 havde alene en mormoder i hjemlandet. Landsretten udviste under henvisning til grovheden af de begåede forhold. Højesteret stadfæstede udvisningen under henvisning til, at T2 talte arabisk, havde besøgt hjemlandet og havde en mormoder i hjemlandet.

Narko

UfR.2007.2169H

T1 og T2, der begge var brasilianske statsborgere og uden tilknytning til Danmark, blev idømt henholdsvis 8 og 6 års fængsel for narkotikasmugling efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig i landsretten. T1 ankede dommen til Højesteret, der stadfæstede landsrettens dom.

UfR.2007.2826H

T1 og T2, der begge var bosniske statsborgere, blev idømt henholdsvis 6 og 5 års fængsel for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig. T1 var indrejst i Danmark som 13-årig og havde boet i Danmark i 10 år. T2 var indrejst i Danmark som 25-årig og havde boet i Danmark i 10 år. T2 havde et lille barn i Danmark og led af PTSD. T2's moder boede i Bosnien.

UfR.2007.2908H

T3, der var engelsk statsborger, blev idømt behandling på psykiatrisk afdeling for narkotikaforbrydelser efter straffelovens § 191 og udvist for bestandig. Normalstraffen ville have været fængsel i 7-8 år. T3 indrejste i Danmark i 1984 og havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 22 år. T3 havde siden 1990 ikke været tilknyttet det danske arbejdsmarked. Landsretten udviste T3 under henvisning til forbrydelsens grovhed og tilknytningen til England, hvilket blev stadfæstet i Højesteret.

Drab

UfR.2007.1273H

T, der var jugoslavisk statsborger, blev idømt 12 års fængsel for manddrab efter straffelovens § 237 og udvist for bestandig. T indrejste i Danmark i 1992 som 33-årig og havde opholdstilladelse som flygtning. T havde ikke haft nogen tilknytning til det danske arbejdsmarked og talte eller skrev ikke dansk. T havde en herboende ægtefælle og 3 børn. T havde ikke samlevet med ægtefællen på anholdelsestidspunktet. Landsretten udviste under henvisning til den alvorlige kriminalitet og den manglende reelle tilknytning til Danmark. Højesteret stadfæstede afgørelsen.

UfR.2007.370H

T3, T8 og T9, der alle var pakistanske statsborgere, blev idømt henholdsvis 14, 16 og 10 års fængsel for manddrab efter straffelovens § 237 og udvist med indrejseforbud for bestandig.

T3 havde haft lovligt ophold i cirka 12 år i Danmark og var gift med en dansk statsborger med hvem hun havde fire mindreårige børn. T3 talte og forstod ikke dansk og havde aldrig været tilknyttet det danske arbejdsmarked. T3 havde besøgt hjemlandet hvert andet år. Landsretten lagde ved afgørelsen af udvisningsspørgsmålet vægt på kriminalitetens grovhed og omfang, samt at T3 trods sin herboende familie og langvarige ophold i Danmark var helt uintegreret. Højesteret stadfæstede afgørelsen.

T8 havde haft lovligt ophold i cirka 4½ år i Danmark. T8 var gift med en dansk statsborger, men ikke i øvrigt integreret i Danmark. Landsretten og Højesteret udviste under henvisning til forbrydelsens grovhed og den manglende tilknytning til Danmark.

T9 havde haft lovligt ophold i Danmark i de seneste 17 år og tidligere i 10 år. T9 havde gået i skole i Danmark og været tilknyttet arbejdsmarkedet frem til anholdelsen. T9 var gift med en engelsk statsborger med hvem han havde tre mindreårige børn. Derudover havde T9 et barn født i 1993, som han ikke så. Landsretten frifandt T9 for udvisning. Højesteret (6 dommere) udviste T9 under henvisning til kriminalitetens grovhed og den betydelige tilknytning til Pakistan. 1 dommer ville frifinde for udvisning under henvisning til, at T9 var velintegreret i det danske samfund og havde en ægtefælle og tre mindreårige børn i Danmark.

UfR 2007.1874H

T, der var tyrkisk statsborger, blev idømt 14 års fængsel for manddrab og særlig kvalificeret vold efter straffelovens § 237 og § 246 og udvist for bestandig. T havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 11 år. T var gift med en dansk statsborger, med hvem han havde tre mindreårige børn. Landsretten lagde ved afgørelsen af udvisningsspørgsmålet vægt på kriminalitetens alvorlige karakter, samt at T havde haft hele sin opvækst og skolegang i Tyrkiet. Højesteret stadfæstede afgørelsen.

UfR.2007.2366H

Den på gerningstidspunktet 19-årige T, der var irakisk statsborger, blev idømt 9 års fængsel for forsøg på manddrab, røveri og voldtægt efter straffelovens § 237, jf. § 21, § 288 og § 216, og udvist for bestandig. T var kommet til Danmark som 13-årig og havde sine forældre og fire yngre brødre i Danmark. Højesteret stadfæstede landsrettens udvisning under henvisning til grovheden af den begåede kriminalitet, uagtet den beskedne tilknytning til hjemlandet.

UfR.2007.3021H

T1, der var pakistansk statsborger, blev idømt 7 års fængsel for manddrab og røveri efter straffelovens § 237 og § 288 og udvist med indrejseforbud for bestandig. T1 havde opholdt sig i Danmark i cirka 3½ år, men havde ingen opholdstilladelse. Landsretten udviste T1, hvilket blev stadfæstet af Højesteret.

UfR.2008.668H

T, der var tysk statsborger, blev idømt 6 års fængsel for forsøg på manddrab efter straffelovens § 237, jf. § 21 og udvist for bestandig. T havde haft lovligt ophold i Danmark i cirka 8 år. T havde ægtefælle og fire børn i Danmark, men boede ikke sammen med dem. T har drevet tre pizzeriaer med cirka 50 ansatte. Landsretten udviste T under henvisning til den alvorlige karakter af forbrydelsen. Denne afgørelse blev stadfæstet af Højesteret.

6 Udlændingelovens bestemmelser om administrativ udvisning

6.1 Reglernes opbygning

Afgørelser om udvisning kan efter visse nærmere regler i udlændingeloven ske ved administrativ beslutning. Beslutning herom træffes af Udlændingetjenesten som 1. instans med klageadgang til Integrationsministeriet, jf. udlændingelovens § 46, stk. 1 og 2. Udlændingelovens regler om udvisning ved administrativ beslutning er opbygget således, at der i udlændingelovens §§ 25-25 b er opstillet en række grundbetingelser for, i hvilke situationer udvisning kan ske ved administrativ beslutning, og således at udlændingelovens § 26 og § 26 a indeholder regler om de hensyn, der skal inddrages ved afgørelsen om udvisning, når grundbetingelserne er opfyldt.

De pr. 31. december 2007 gældende bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning er gengivet i bilag 1.

6.2 Reglernes indhold

Udvisning ved administrativ beslutning kan ske, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. udlændingelovens § 25.

Har udlændingen ikke haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan udvisning ved administrativ beslutning endvidere ske, hvis

- udlændingen uden for de tilfælde, hvor der kan blive tale om udvisning ved dom, er dømt for berigelseskriminalitet eller indsmugling i strid med toldlovens bestemmelser, voldelig eller truende adfærd over for personale eller beboere på et asylcenter, vold mod personer i offentlig tjeneste, vold, fremsættelse af trusler om at foretage strafbar handling eller overtrædelse af lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 1.
- udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger særlig bestyrket mistanke herom, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 1, nr. 2,
- der er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 1, (gælder ikke udlændinge omfattet af EU-reglerne om indrejse og ophold),
- udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 2, (gælder ikke udlændinge omfattet af EU-reglerne om indrejse og ophold) eller
- andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet, jf. udlændingelovens § 25 a, stk. 2, nr. 3.

Udvisning ved administrativ beslutning kan endvidere ske, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse, jf. udlændingelovens § 25 b.

Er grundbetingelserne opfyldt, skal udlændingemyndighederne i forbindelse med en afgørelse om udvisning inddrage en række obligatoriske hensyn, der nærmere er opregnet i udlændingelovens § 26, stk. 1 og § 26 a. Der henvises til afsnit 4.2.

Udvisning i medfør af udlændingelovens § 25, kan imidlertid ske medmindre de i udlændingelovens § 26, stk. 1, nævnte forhold taler afgørende derimod. Efter forarbejderne til bestemmelsen må udvisning ikke finde sted, hvis udvisning ville være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, herunder Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 3 og 8.

6.3 Varigheden af indrejseforbud

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet. Der fastsættes således i forbindelse med afgørelsen om udvisning et indrejseforbud. Indrejseforbudet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbudet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 4, meddeles indrejseforbud i forbindelse med udvisning i medfør af udlændingelovens § 25 for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 25 a og 25 b meddeles for 1 år.

7 Statistik vedrørende udvisning ved administrativ beslutning

7.1 Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Udlændingesservice i 4. kvartal 2005 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 99 personer, hvor der ikke pr. 31. december 2007 er sket påklage af afgørelsen til Integrationsministeriet.

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Udlændingesservice i 2006 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 407 personer, hvor der ikke pr. 31. december 2007 er sket påklage af afgørelsen til Integrationsministeriet.

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Udlændingesservice i 2007 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 394 personer, hvor der ikke pr. den 31. december 2007 er sket påklage af afgørelsen til Integrationsministeriet.

Afgørelserne fordeler sig på udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning som følger:

Bestemmelser i udlændingeloven	Antal personer i 4. kvartal 2005	Antal personer i 2006	Antal personer i 2007
§ 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig berigelseskriminalitet m.m.)	48	114	131

§ 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig narkotikakriminalitet)	1	12	13
§ 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af begrundet mistanke om ulovligt ophold eller arbejde)	11	110	104
§ 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemrejsen)	15	35	19
§ 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.)	4	24	13
§ 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet)	20	112	113
§ 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet)	0	0	1
I alt	99	407	394

7.2 Afgørelser om udvisning ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet

Udtræk fra udlændingeregisteret viser, at Integrationsministeriet i 4. kvartal 2005 har truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 18 personer.

I 2006 har Integrationsministeriet truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 63 personer.

I 2007 har Integrationsministeriet truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 30 personer.

Afgørelserne fordeler sig på udlændingelovens enkelte bestemmelser om udvisning ved administrativ beslutning som følger:

Bestemmelser i udlændingeloven	Antal personer i 4. kvartal 2005	Antal personer i 2006	Antal personer i 2007
§ 25 a, stk. 1, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig berigelseskriminalitet m.m.)	6	16	12
§ 25 a, stk. 1, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af dom for mindre alvorlig narkotikakriminalitet)	0	0	1
§ 25 a, stk. 2, nr. 1 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af begrundet mistanke om ulovligt ophold eller arbejde)	4	13	3
§ 25 a, stk. 2, nr. 2 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af manglende midler til underhold her i landet og til hjemrejsen)	1	2	0
§ 25 a, stk. 2, nr. 3 (udvisning af udlændinge med ophold i Danmark i mindre end de sidste 6 måneder som følge af andre hensyn til den offentlige orden m.m.)	0	0	0
§ 25 b (udvisning af udlændinge som følge af ulovligt ophold her i landet)	7	32	14
§ 51 (overførsel af strafforfølgning for forhold omfattet af § 22-25 b, til udlandet)	0	0	0
I alt	18	63	30

Udlændingesservice har i 4. kvartal 2005 truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 9 personer, hvor Udlændingesservices afgørelse pr. 31. december 2007 var påklaget til Integrationsministeriet.

I 2006 har Udlændingesservice tilsvarende truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 27 personer, hvor Udlændingesservices afgørelse pr. 31. december 2007 var påklaget til Integrationsministeriet.

Endelig har Udlændingesservice i 2007 truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning vedrørende 11 personer, hvor Udlændingesservices afgørelse pr. 31. december 2007 var påklaget til Integrationsministeriet.

8 Udlændingelovens bestemmelser om udsendelse af udviste udlændinge

8.1 Udrejsepligt

Efter udlændingelovens § 32, stk. 1, medfører en afgørelse om udvisning blandt andet, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder.

Efter udlændingelovens § 30, stk. 1, skal en udlænding, der efter reglerne i blandt andet udlændingelovens kapitel 4 om udvisning ikke har ret til at opholde sig her i landet, udrejse af landet. En udvist udlænding har således pligt til at udrejse af landet.

Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet efter udlændingelovens § 30, stk. 2, omsorg for udrejsen.

8.2 Udrejsefrist

Pligten for en udvist udlænding til at udrejse af landet indtræder på det tidspunkt, hvor udrejsefristen udløber.

Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Er udvisning sket ved administrativ beslutning efter udlændingelovens §§ 25, 25 a eller 25 b, skal afgørelsen om udvisning indeholde en frist for udrejse, jf. udlændingelovens § 33, stk. 1, 1. pkt.

Udrejsefristen må bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage, eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned, jf. udlændingelovens § 33, stk. 2, 4. pkt. Normalt anses en udvisning for et påtrængende tilfælde, hvorfor udrejsefristen i sådanne sager som udgangspunkt fastsættes til straks. Dette udgangspunkt fraviges alene i helt særlige tilfælde, f. eks. hvis den udviste har været offer for menneskehandel.

Påklages en afgørelse om administrativ udvisning inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse her i landet eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, jf. udlændingelovens § 33, stk. 3.

8.3 Retlige betingelser for udsendelse

Det fremgår af udlændingelovens § 31, stk. 1, at en udlænding ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Bestemmelsen er gældende for enhver udlænding, og ved anvendelsen af bestemmelsen skal Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis på området efterleves.

Af udlændingelovens § 31, stk. 2, fremgår, at en udlænding, der er omfattet af udlændingelovens 7, stk. 1, ikke må udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionens artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

Er udlændingen udvist ved dom, og har udlændingen haft opholdstilladelse som flygtning, skal Udlændingesservice forud for udsendelsen træffe afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. udlændingelovens § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen, jf. udlændingelovens § 49 a. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af asyl.

Træffer Udlændingesservice afgørelse efter udlændingelovens § 49 a om, at udsendelse ikke vil være i strid med udlændingelovens § 31, anses afgørelsen automatisk for påklaget til Flygtningenævnet, jf. udlændingelovens § 53 a, stk. 2. Påklagen tillægges opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen.

For en nærmere beskrivelse af udlændingelovens bestemmelser om flygtninge henvises til Flygtningenævnet, formandskabet, (15. beretning 2006).

8.4 Den praktiske udsendelse af udviste udlændinge

Politiet planlægger og forestår den praktiske gennemførelse af de enkelte udrejser. Rigspolitiet arbejder med fire kategorier af udrejser. Ledsaget udrejse, påset udrejse, skønnet udrejse og ”selv udrejst”.

Ledsaget udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonale ledsager udlændingen ud af landet – typisk med fly – enten helt til hjemlandet eller til en transitdestination. Udsendelsen vil typisk være tvangsmæssig, men kan også være frivillig, således at ledsagelsen er begrundet i et ønske fra udlændingen, flyselskabet eller et eventuelt transitland.

Påset udrejse omfatter de tilfælde, hvor politipersonale påser udrejsen af landet, f.eks. ombordstigning i et fly eller på et skib.

Skønnet udrejse omfatter de situationer, hvor der hverken er tale om ledsaget eller påset udrejse, men hvor udlændingen ikke kan træffes på indlogeringsstedet af politiet eller meldes forsvundet, således at udlændingens opholdssted er ukendt for myndighederne. Udlændingen efterlyses i Det Centrale Kriminalregister.

”*Selv udrejst*” omfatter de tilfælde, hvor der er tilvejebragt sikre oplysninger om, at udlændingen er udrejst.

9 Statistik vedrørende udsendelse af udviste udlændinge

Det fremgår af udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregisteret, at i alt 168 personer af de 196 personer, der er udvist ved endelig dom i 4. kvartal 2005, i alt 650 personer af de 738 personer, der er udvist ved endelig dom i 2006 og 588 af de i alt 736 der i 2007, er registreret som udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

Der er en række faktorer, der kan have betydning for, at et antal udlændinge, der er udvist ved dom, endnu ikke er udrejst.

Langt den væsentligste årsag til manglende udrejse er, at udlændingen enten fortsat afsoner eller afventer at afsone den idømte straf. Således skyldes den manglende udrejse i omkring halvdelen af tilfældene, at udlændingen enten afsoner eller afventer at afsone den idømte straf.

Herudover skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at udlændingen er forsvundet efter afsigelsen af endelig dom om udvisning, ligesom udlændingen i nogle tilfælde er varetægtsfængslet i medfør af udlændingelovens §§ 35 og 36 med henblik på fuldbyrdelse af udsendelsen. Endvidere skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at der er udsendelseshindringer i forhold til hjemlandet, eller at udlændingen i nogle tilfælde har en asylretlig sag under behandling hos udlændingemyndighederne. Endelig skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at udlændingen efterfølgende er blevet meddelt opholdstilladelse efter udlændingeloven, jf. afsnit 13.1.

De involverede myndigheder foretager i alle tilfælde, hvor en udlænding er udvist af landet, løbende opfølgning og eventuelt sagsbehandling vedrørende de sager, hvor udrejse endnu ikke har fundet sted.

På baggrund af udtræk fra udlændingeregisteret kan det oplyses, at 93 af de 99 personer, der i 4. kvartal 2005 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingetjenesten, og 15 af de 18 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

I alt er således 108 ud af de 117 personer, der i 4. kvartal 2005 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

365 af de 407 personer, der i 2006 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingetjenesten, og 42 af de 63 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

I alt er således 407 ud af de 470 personer, der i 2006 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

328 af de 394 personer, der i 2007 er udvist ved administrativ beslutning truffet af Udlændingesservice, og 23 af de 30 personer, der i samme periode er udvist ved administrativ beslutning truffet af Integrationsministeriet, er registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

I alt er således 351 ud af de 424 personer, der i 2007 er udvist ved administrativ beslutning truffet af udlændingemyndighederne, registreret udrejst af Danmark pr. 1. april 2008.

For så vidt angår de personer, der ikke er registreret udrejst efter være udvist ved administrativ beslutning, er der en række faktorer, der kan have betydning for, at de ikke er udrejst eller registreret udrejst.

Der er en række sager, hvor de pågældende udlændinge ikke er registreret som udrejste i udlændingeregisteret, men hvor de pågældende reelt er udrejst, idet de har forladt landet af egen drift, uden at Rigspolitiet eller Udlændingesservice har fået besked herom. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke foretages systematisk udrejsekontrol i Danmark.

Den manglende udrejse kan endvidere blandt andet skyldes, at de pågældende har en asylretlig sag under behandling hos udlændingemyndighederne, eller at de udlændinge, der har fået endeligt afslag på asyl, ikke kan udsendes. Dette kan skyldes, at de ikke i besiddelse af den nødvendige rejselegitimation, idet rejselegitimation er vanskelig at skaffe, eller at de pågældende ikke ønsker at medvirke til udsendelsen. Det er således i en række sager ikke praktisk muligt at udsende de pågældende.

Endelig skyldes den manglende udrejse i nogle tilfælde, at udlændingen efterfølgende er meddelt opholdstilladelse, jf. afsnit 13.2.

10 Udlændingelovens bestemmelser om ophævelse af udvisning for udviste udlændinge

10.1 Udlændingelovens § 50

Er en afgørelse om udvisning ved dom ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. udlændingelovens § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning, jf. udlændingelovens § 50. Efter forarbejderne til ændringen af bestemmelsen ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven kan begæring herom kun fremsættes én gang.

Begæring kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Udlændingelovens § 50 som affattet ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven finder alene anvendelse over for udlændinge, der første gang har fremsat begæring om udvisningens ophævelse den 3. juli 1998 eller senere.

10.2 Udlændingelovens § 50 a

Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 1.

Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i udlændingelovens § 50 a, stk. 1, nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivningen fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisning for retten, jf. udlændingelovens § 50 a, stk. 2. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen.

Træffer retten i disse tilfælde ikke bestemmelse om ophævelse af udvisningen, skal udvisningen effektueres, jf. udlændingelovens § 33, stk. 9, hvorefter udrejsefristen, der fastsættes til straks, regnes fra udskrivning fra hospital eller forvaring.

Udlændingelovens § 50 a, der blev indsat ved lov nr. 473 af 1. juli 1998 om ændring af udlændingeloven og straffeloven, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrunder udvisningen, er begået den 3. juli 1998 eller senere.

10.3 Udlændingelovens § 50 b

Ved lov nr. 301 af 19. april 2006 indførtes en bestemmelse i udlændingelovens § 50 b, hvorefter en udlænding omfattet af EU-reglerne kan få en afgørelse om udvisning prøvet ved domstolene, såfremt udvisningen ikke er iværksat 2 år efter afgørelsen. Denne indbringelse skal ske ex officio af anklagemyndigheden.

Loven trådte i kraft den 1. maj 2006.

11 Statistik vedrørende ophævelse af udvisning for udviste udlændinge

11.1 Udlændingelovens § 50

I udvisningsdatabasen indlægges alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. januar 2000 eller senere.

Der er i perioden fra 1. oktober 2005 til den 31. december 2007 i udvisningsdatabasen ikke registreret nogen kendelser efter udlændingelovens § 50 vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

11.2 Udlændingelovens § 50 a

I udvisningsdatabasen indlægges alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 a vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. januar 2000 eller senere.

Der er i perioden fra den 1. oktober 2005 til den 31. december 2007 i udvisningsdatabasen registreret en enkelt kendelse efter udlændingelovens § 50 a vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

Denne sag drejede sig om en bosnisk statsborger, der var blevet dømt for flere tilfælde af røveri efter straffelovens § 288 og vidnetrusler efter straffelovens § 123 og i den forbindelse udvist med indrejseforbud i 10 år. Den pågældende blev idømt psykiatrisk behandling på psykiatrisk afdeling med tilsyn af Kriminalforsorgen, således at forsorgen i samråd med overlægen kunne træffe beslutning om genindlæggelse. Byretten ophævede udvisningen i medfør af udlændingelovens § 50 a, idet retten fandt, at det henstod som uafklaret, hvorvidt domfældte kunne få den relevante behandling og medicin i Bosnien, ligesom en udvisning kunne medføre ny personfarlig kriminalitet fra domfældtes side. Denne kendelse blev stadfæstet af Vestre Landsret.

11.3 Udlændingelovens § 50 b

I udvisningsdatabasen indlægges alle kendelser afsagt i medfør af udlændingelovens § 50 b vedrørende ophævelse af udvisningen for udlændinge, der er udvist ved dom afsagt den 1. maj 2006 eller senere.

Der er i perioden fra 1. oktober 2005 til den 31. december 2007 i udvisningsdatabasen ikke registreret nogen kendelser efter udlændingelovens § 50 b vedrørende ophævelse af udvisningen af en udlænding, der er udvist ved dom.

12 Udlændingelovens bestemmelser om meddelelse af opholdstilladelse til udviste udlændinge

Efter udlændingelovens § 10, stk. 3, om meddelelse af opholdstilladelse efter udvisning, kan en udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter udlændingelovens §§ 22-25, ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8 (asyl), medmindre særlige grunde taler derfor, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, 1. pkt. En udlænding, som har indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a eller 25 b, kan gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 7 og 8, medmindre særlige grunde taler derimod, jf. udlændingelovens § 10, stk. 3, 2. pkt. En udlænding, der har indrejseforbud, kan ikke gives opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 8, stk. 3 og 9-9 f (EU/EØS-tilladelse og familiesammenføring m.v.), medmindre ganske særlige grunde taler derfor, dog tidligst to år efter udrejsen, jf. udlændingelovens § 10, stk. 4.

Loven trådte i kraft den 8. juni 2002. Ændringen af § 10, stk. 3 og 4, finder alene anvendelse, såfremt det forhold, der begrundet udvisningen, er begået efter lovens ikrafttræden.

Efter udlændingelovens § 32, stk. 6, bortfalder et indrejseforbud, såfremt den pågældende under de i udlændingelovens § 10, stk. 2, (ved lov nr. 362 af 6. juni 2002 ændret til udlændingelovens § 10, stk. 3 og 4) nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter udlændingelovens §§ 6-9 (ved lov nr. 365 af 6. juni 2002 ændret til udlændingelovens §§ 6-9 e, ved lov nr. 427 af 9. juni 2004 ændret til udlændingelovens §§ 6-9 f, og ved lov nr. 301 af 19. april 2006 ændret til udlændingelovens §§ 7-9 f).

Efter udlændingelovens § 32, stk. 7, kan et indrejseforbud meddelt en statsborger i et EU- eller EØS-land eller Schweiz senere ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

13 Statistik vedrørende opholdstilladelse til udviste udlændinge

13.1 Udlændinge, der er udvist ved dom

Det fremgår af udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregisteret, at ingen personer, der i 4. kvartal 2005 er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, efterfølgende frem til 1. april 2008 er meddelt opholdstilladelse.

Tilsvarende fremgår det af udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregisteret, at i alt 1 person, der i 2006 er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, efterfølgende frem til 1. april 2008 er meddelt opholdstilladelse. Den pågældende havde ikke forinden meddelelsen af opholdstilladelse været udsendt af landet.

Sagen vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 23. november 2006 og søgte om asyl. Den 11. december 2006 blev pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 171 for at have gjort brug af et falsk dokument i forbindelse med indrejsen. Den 29. oktober 2007 blev pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Tilsvarende fremgår det af udtræk fra udvisningsdatabasen og udlændingeregisteret, at i alt 3 personer, der i 2007 er udvist ved dom for et strafbart forhold begået den 3. juli 1998 eller senere, efterfølgende frem til 1. april 2008 er meddelt opholdstilladelse. De pågældende havde ikke forinden meddelelsen af opholdstilladelse været udsendt af landet.

Den første sag vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 13. juli 2007 og søgte om asyl. Den 21. august 2007 blev pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 171 for at have gjort brug af et falsk dokument i forbindelse med indrejsen. Den 18. december 2007 blev pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den anden sag vedrørte en irakisk statsborger, der indrejste i Danmark den 13. juli 2007 og søgte om asyl. Den 21. august 2007 blev pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 171 for at have gjort brug af et falsk dokument i forbindelse med ind-

rejsen. Den 18. december 2007 blev pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 2.

Den tredje sag vedrørte en iransk statsborger, der indrejste i Danmark den 3. august 2007 og ved anholdelsen i forbindelse med den videre rejse søgte om asyl. Den 27. september 2007 blev pågældende idømt 40 dages fængsel og udvist af Danmark med indrejseforbud i 5 år for overtrædelse af straffelovens § 171 for at have gjort brug af et falsk dokument i forbindelse med udrejse videre til England. Den 5. februar 2008 blev pågældende meddelt opholdstilladelse efter udlændingelovens § 7, stk. 1.

13.2 Udlændinge, der er udvist ved administrativ beslutning

Udtræk fra udlændingeregisteret og manuel opfølgning herpå viser, at 5 personer, hvorom der i 4. kvartal 2005 er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning i Udlændingetjenesten (som ikke er påklaget pr. 31. december 2007) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet, efterfølgende er meddelt opholdstilladelse før de pågældendes udrejse af Danmark.

Tilsvarende viser udtræk fra udlændingeregisteret og manuel opfølgning herpå, at 17 personer, hvorom der i 2006 er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning i Udlændingetjenesten (som ikke er påklaget pr. 31. december 2007) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet, efterfølgende frem til 31. december 2007 er meddelt opholdstilladelse før de pågældendes udrejse af Danmark.

Endelig viser udtræk fra udlændingeregisteret og manuel opfølgning herpå, at 7 personer, hvorom der i 2007 er truffet afgørelse om udvisning ved administrativ beslutning i Udlændingetjenesten (som ikke er påklaget pr. 31. december 2007) eller – efter påklage – i Integrationsministeriet, efterfølgende frem til 31. december 2007 er meddelt opholdstilladelse før de pågældendes udrejse af Danmark.

For så vidt angår personer, der er udvist ved administrativ beslutning, og som ikke er udrejst af Danmark, er de meddelt opholdstilladelser fordelt som følger:

Udlændingelovens § 7, stk. 1 (Konventionsstatus): 3

Udlændingelovens § 7, stk. 2 (De facto status eller beskyttelsesbehov): 7

Udlændingelovens § 9 b, stk. 1 (Humanitære hensyn): 7

Udlændingelovens § 9, stk. 1, nr. 1 (Ægteskab eller fast samlivsforhold): 8

Udlændingelovens § 9 a, stk. 1 (Lønarbejde eller selvstændigt erhvervsdrivende):
1

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (Ganske særlige grunde): 1

Udlændingelovens § 9 c, stk. 1 (Ganske særlige grunde – ægteskab eller fast samlivsforhold): 2

Bilag 1

(Lovbekendtgørelse nr. 1044 af 6. august 2007)

§ 22. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år, og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, kan udvises, hvis

- 1) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 4 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 2) udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 4) udlændingen efter lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191 eller § 290, når udbyttet er opnået ved overtrædelse af lov om euforiserende stoffer eller straffelovens § 191, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 5) udlændingen efter § 59, stk. 7, eller straffelovens § 125 a idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter,
- 6) udlændingen efter bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller efter straffelovens § 119, stk. 1 og 2, § 123, § 180, § 181, § 183, stk. 1 og 2, § 183 a, § 184, stk. 1, § 186, stk. 1, § 187, stk. 1, § 192 a, § 193, stk. 1, § 210, stk. 1 og 3, jf. stk. 1, § 215, § 216, § 222, §§ 224 og 225, jf. §§ 216 og 222, § 230, § 235, § 237, § 245, § 245 a, § 246, § 250, § 252, stk. 1 og 2, § 261, stk. 2, § 262 a, § 276, jf. § 286, §§ 278-283, jf. § 286, § 288, § 289, § 290, stk. 2, eller § 291, stk. 2, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter, eller
- 7) udlændingen efter straffelovens §§ 260 eller 266 under henvisning til, at den pågældende har tvunget nogen til at indgå ægteskab mod eget ønske, idømmes ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 23. En udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i § 22,

- 2) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 2 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
- 3) hvis udlændingen for flere strafbare forhold idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, eller
- 4) hvis udlændingen idømmes ubetinget straf af mindst 1 års fængsel eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, og tidligere her i landet er idømt ubetinget fængselsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24. Andre udlændinge kan udvises

- 1) af de grunde, der er nævnt i §§ 22 eller 23, eller
- 2) hvis udlændingen idømmes betinget eller ubetinget frihedsstraf eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter.

§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-7, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet, eller
- 4) tidligere domme for strafbart forhold.

§ 24 b. En udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulat behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.

§ 25. En udlænding kan udvises, hvis

- 1) udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, eller
- 2) udlændingen må anses for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed.

§ 25 a. En udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, kan endvidere udvises, hvis

- 1) udlændingen uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde er dømt for overtrædelse af § 42 a, stk. 7, 2. pkt., jf. § 60, stk. 1, straffelovens §§ 119, 244, 266, 276-283 eller 290, toldlovens § 73, stk. 2, jf. stk. 1, nr. 1, eller lov om våben og eksplosivstoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt overtrædelsen eller er pågrebet under eller i umiddelbar tilknytning til udøvelsen af det strafbare forhold, eller
- 2) udlændingen er dømt for ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, eller udlændingen over for politiet har erkendt ulovlig besiddelse eller brug af euforiserende stoffer, eller der i øvrigt foreligger en særlig bestyrket mistanke.

Stk. 2. Efter indrejsen kan en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, desuden udvises, hvis:

- 1) Der efter det, som er oplyst om udlændingens forhold, er grund til at antage, at udlændingen vil tage ophold eller arbejde her i landet uden fornøden tilladelse. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 2) Udlændingen ikke har de nødvendige midler til sit underhold her i landet og til hjemrejsen. Udlændinge, der er omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, kan dog ikke udvises af denne grund.
- 3) Andre hensyn til den offentlige orden eller sikkerheds- eller sundhedsmæssige grunde tilsiger, at udlændingen ikke bør have ophold her i landet.

§ 25 b. En udlænding kan udvises, hvis udlændingen opholder sig her i landet uden fornøden tilladelse.

§ 25 c. En udlænding med opholdstilladelse efter § 9 f kan uden for de i §§ 22-24 nævnte tilfælde udvises, hvis udlændingen er dømt for overtrædelse af bestemmelser i straffelovens kapitel 12 og 13 eller straffelovens §§ 136, 140, 266, 266 a eller 266 b.

§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-7, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

§ 26 a. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages særligt hensyn til, om de omstændigheder, som kan begrunde udvisning, er en følge af, at udlændingen har været udsat for menneskehandel, og om dette forhold taler imod udvisning.

§ 27. De i § 11, stk. 3, 1. pkt., og stk. 4 og 5, § 17, stk. 1, 3. pkt., §§ 22, 23 og 25 a nævnte tidsrum regnes fra tidspunktet for udlændingens tilmelding til folke-registeret eller, hvis ansøgningen om opholdstilladelse er indgivet her i landet, fra tidspunktet for ansøgningens indgivelse eller fra tidspunktet, hvor betingelserne for opholdstilladelsen er opfyldt, hvis dette tidspunkt ligger efter ansøgningstids-punktet.

Stk. 2. For så vidt angår udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse efter § 7, stk. 1 og 2, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra tidspunktet for den første medde-lelse af opholdstilladelsen.

Stk. 3. Beregningen af de i stk. 1 nævnte tidsrum afbrydes, når en meddelt op-holdstilladelse udløber, bortfalder eller inddrages af Udlændingesservice. Forlæn-ges opholdstilladelsen, anses opholdstilladelsen ikke for bortfaldet, eller omgøres afgørelsen om inddragelse, regnes de i stk. 1 nævnte tidsrum fra de tidspunkter, der er angivet i stk. 1 og 2, i forhold til den tidligere meddelte opholdstilladelse.

Stk. 4. Ophold med en opholdstilladelse, der er opnået ved svig, anses ikke for lovligt ophold.

Stk. 5. Den tid, hvori en udlænding har været varetægtsfængslet forud for en se-nere domfældelse eller har udstået frihedsstraf eller været undergivet anden straf-feretlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført ubetinget frihedsstraf, medregnes ikke i de i stk. 1 nævnte tidsrum.

§ 30. En udlænding, der efter reglerne i kapitlerne 1 og 3- 5 a ikke har ret til at opholde sig her i landet, skal udrejse af landet.

Stk. 2. Udrejser udlændingen ikke frivilligt, drager politiet omsorg for udrejsen. Ministeren for flygtninge, indvandrere og integration fastsætter nærmere regler herom.

Stk. 3. Til brug for behandlingen af en sag om udsendelse af en udlænding vide-regiver Udlændingesservice, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration eller Flygtningenævnet uden udlændingens samtykke alle akter, der er indgået i en sag om opholdstilladelse, til politiet, når der er meddelt afslag på opholdstilladel-se, eller når ansøgeren frafalder ansøgningen herom.

§ 31. En udlænding må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer dødsstraf eller at blive underkastet tortur eller umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land.

Stk. 2. En udlænding, der er omfattet af § 7, stk. 1, må ikke udsendes til et land, hvor den pågældende risikerer forfølgelse af de i flygtningekonventionen af 28. juli 1951, artikel 1 A, nævnte grunde, eller hvor udlændingen ikke er beskyttet mod videresendelse til et sådant land. Dette gælder ikke, hvis udlændingen med rimelig grund må anses for en fare for statens sikkerhed, eller hvis udlændingen efter endelig dom for en særlig farlig forbrydelse må betragtes som en fare for samfundet, jf. dog stk. 1.

§ 32. En dom, kendelse eller beslutning, hvorved en udlænding udvises, medfører, at udlændingens visum og opholdstilladelse bortfalder, og at udlændingen ikke uden tilladelse på ny må indrejse og opholde sig her i landet (indrejseforbud). Indrejseforbuddet kan tidsbegrænses og regnes fra den 1. i den førstkommende måned efter udrejsen eller udsendelsen. Indrejseforbuddet har gyldighed fra tidspunktet for udrejsen eller udsendelsen.

- Stk. 2.* Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 22-24 meddeles for
- 1) 3 år, hvis udlændingen idømmes en betinget frihedsstraf eller idømmes en ubetinget frihedsstraf af ikke over 3 måneder eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne karakter eller varighed,
 - 2) 5 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget frihedsstraf af mere end 3 måneder men ikke over 1 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
 - 3) 10 år, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed,
 - 4) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 1 år og 6 måneder, men ikke over 2 år, eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed, medmindre der alene findes grundlag for at meddele indrejseforbud for 10 år, eller for
 - 5) bestandig, hvis udlændingen idømmes en ubetinget fængselsstraf af mere end 2 år eller anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, for en lovovertrædelse, der ville have medført en straf af denne varighed.

Stk. 3. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 22, nr. 4-7, og udvisning ved dom af en udlænding, som ikke har haft lovligt ophold her i landet i længere tid end de sidste 6 måneder, meddeles dog for mindst 5 år.

Stk. 4. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 meddeles for bestandig. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter §§ 25 a og 25 b meddeles for 1 år. Indrejseforbud i forbindelse med udvisning efter § 25 c meddeles for 3 år.

Stk. 5. Den politimyndighed, som drager omsorg for udrejsen, udleverer udlændingen en skriftlig og begrundet meddelelse om indrejseforbuddet og om strafansvaret ved overtrædelse heraf.

Stk. 6. Et indrejseforbud bortfalder, såfremt den pågældende under de i § 10, stk. 3 og 4, nævnte betingelser meddeles opholdstilladelse efter §§ 7-9 f.

Stk. 7. Et indrejseforbud meddelt en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, kan ophæves, såfremt særlige grunde taler derfor.

§ 33. Afslag på en ansøgning om opholdstilladelse eller på en ansøgning om forlængelse af opholdstilladelse, beslutning om inddragelse af opholdstilladelse, beslutning om udvisning efter §§ 25, 25 a eller 25 b og beslutning om udsendelse

efter § 27 b skal indeholde en frist for udrejse. Afgørelsen skal endvidere indeholde oplysning om reglerne i stk. 3, 1., 3. og 4. pkt.

Stk. 2. Meddeler Udlændingesservice i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtninge-nævnet afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, pålægges udlændingen at udrejse straks. Det samme gælder ved fastsættelse af en ny udrejsefrist, hvis der er meddelt opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, efter at Udlændingesservice i medfør af § 53 b, stk. 1, eller Flygtninge-nævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller hvis der er meddelt opsættende virkning i medfør af § 33, stk. 4, og udrejsefristen først fastsættes efter, at Flygtninge-nævnet har meddelt afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7. Ved afgørelser om udsendelse efter § 27 b kan udlændingen pålægges at udrejse straks. I andre tilfælde må fristen bortset fra påtrængende tilfælde ikke være kortere end 15 dage eller, hvis udlændingen er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet, eller hvis udlændingen hidtil har haft opholdstilladelse, 1 måned.

Stk. 3. Påklages en afgørelse efter stk. 1 inden 7 dage efter, at den er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort, såfremt udlændingen enten er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller er statsborger i et andet nordisk land og har haft bopæl her i landet eller hidtil har haft opholdstilladelse her i landet. Opretholdes afgørelsen, fastsættes der en ny frist for udrejse efter reglerne i stk. 2. En udlænding, der ikke hidtil har haft opholdstilladelse her i landet, og som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 1 og 2, har dog ikke ret til at blive her i landet, indtil en klage over en beslutning om udvisning efter §§ 25 a eller 25 b er afgjort. En udlænding, der hidtil har haft en opholdstilladelse med henblik på midlertidigt ophold, som efter fast praksis ikke kan forlænges yderligere, har ikke i medfør af 1. pkt. ret til at blive her i landet, indtil en klage over en afgørelse om nægtelse af forlængelse af opholdstilladelsen er afgjort.

Stk. 4. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b har opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis ansøgningen indgives senest 15 dage efter registreringen som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, eller, såfremt asylsagen afgøres inden dette tidspunkt, jf. § 53 b, stk. 1, hvis ansøgningen indgives i tilknytning til forkyndelsen af udrejsefristen i forbindelse med et afslag på ansøgningen om opholdstilladelse efter § 7. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, der indgives på et senere tidspunkt end det i 1. pkt. nævnte tidspunkt, har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 5. Indbringes en afgørelse truffet af Udlændingesservice efter § 53 b, stk. 1, for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning.

Stk. 6. Indbringes en afgørelse truffet af ministeren for flygtninge, indvandrere og integration efter § 9 b for Folketingets Ombudsmand, har dette ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, hvis indbringelsen må anses for åbenlyst ubegrundet eller indbringelsen ikke sker i tilknytning til meddelelsen af afslaget på opholdstilladelse efter § 9 b.

Stk. 7. En ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7 eller § 9 b har ikke opsættende virkning med hensyn til udrejsefristen, medmindre den myndighed, der har truffet afgørelsen, træffer beslutning herom. Er udlændingens udrejsefrist

overskredet, har en ansøgning om genoptagelse ikke opsættende virkning, medmindre ganske særlige grunde taler derfor.

Stk. 8. En ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 b, efter § 9 c, når ansøgningen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e behandles ikke, hvis den myndighed, der skal træffe afgørelsen, ikke er bekendt med udlændingens opholdssted. 1. pkt. finder tilsvarende anvendelse ved en ansøgning om genoptagelse af en afgørelse efter § 7, efter § 9 b, efter § 9 c, når afgørelsen vedrører en udlænding, der har indgivet ansøgning om opholdstilladelse efter § 7, eller efter § 9 e.

Stk. 9. Er udvisning sket ved dom, fastsætter politiet udrejsefristen til straks, jf. dog stk. 15. Udrejsefristen regnes fra tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring. Er dommen betinget, eller er udvisning sket ved dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, regnes fristen fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse.

Stk. 10. Ansøgning om opholdstilladelse efter §§ 9- 9 f, jf. § 10, stk. 4, fra en udlænding med indrejseforbud, har ikke opsættende virkning, medmindre den myndighed, der behandler ansøgningen, træffer beslutning herom.

Stk. 11. Klage over en afvisningsbeslutning giver ikke udlændingen ret til at indrejse i landet.

Stk. 12. Påklager en udlænding fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien, der har eller har haft opholdstilladelse i medfør af lov om midlertidig opholdstilladelse til nødstedte fra Kosovoprovinsen i Forbundsrepublikken Jugoslavien (Kosovonødloven), eller som på grundlag af en ansøgning om opholdstilladelse efter § 7 indgivet inden den 30. april 1999 er eller har været registreret som asylansøger efter § 48 e, stk. 1, en afgørelse om afslag på en ansøgning om opholdstilladelse efter § 9 e eller en beslutning om inddragelse af en sådan opholdstilladelse inden 7 dage efter, at afgørelsen eller beslutningen er meddelt udlændingen, har den pågældende ret til at blive her i landet, indtil sagen er afgjort.

Stk. 13. Påklages et afslag på opholdstilladelse efter § 9 c, stk. 3, nr. 2, inden 7 dage efter, at det er meddelt den pågældende, har udlændingen ret til at blive her i landet, indtil klagen er afgjort.

Stk. 14. Har en udlænding været udsat for menneskehandel, fastsætter Udlændingesservice efter anmodning udrejsefristen til 30 dage, medmindre særlige grunde taler derimod. Udrejsefristen kan efter anmodning fastsættes til et senere tidspunkt eller forlænges, hvis særlige grunde taler derfor, eller hvis udlændingen samarbejder om en forberedt hjemsendelse. Udrejsefristen kan højst udgøre 100 dage.

Stk. 15. Stk. 14 finder tilsvarende anvendelse for en udlænding, der har været udsat for menneskehandel og er udvist ved dom

§ 49. Når en udlænding dømmes for strafbart forhold, afgøres det efter anklagemyndighedens påstand ved dommen, om den pågældende skal udvises i medfør af §§ 22-24 eller 25 c eller udvises betinget i medfør af § 24 b. Træffes der bestemmelse om udvisning, skal dommen indeholde bestemmelse om indrejseforbudets varighed, jf. § 32, stk. 1-4.

Stk. 2. Frafalder anklagemyndigheden tiltale mod en udlænding for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter de i stk. 1 nævnte bestemmelser, kan det som et vilkår for tiltalefrafaldet fastsættes, at udlændingen skal udvises med et

nærmere angivet indrejseforbud. Bestemmelserne i retsplejelovens § 723 finder tilsvarende anvendelse. Rettens afgørelse om godkendelse af et vilkår om udvisning træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglen i retsplejelovens kapitel 85.

Stk. 3. I det omfang udlændingen ikke efter retsplejelovens almindelige regler har fået beskikket en forsvarer, skal der ved behandlingen af de i stk. 1 og 2 nævnte sager efter anmodning beskikkes en forsvarer for den pågældende.

§ 49 a. Forud for udsendelse af en udlænding, som har haft opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1 eller 2, og som er udvist ved dom, jf. § 49, stk. 1, træffer Udlændingesservice afgørelse om, hvorvidt udlændingen kan udsendes, jf. § 31, medmindre udlændingen samtykker i udsendelsen. En afgørelse om, at udlændingen ikke kan udsendes, jf. § 31, skal tillige indeholde afgørelse om meddelelse eller nægtelse af opholdstilladelse efter § 7.

§ 50. Er udvisning efter § 49, stk. 1, ikke iværksat, kan en udlænding, som påberåber sig, at der er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold, jf. § 26, begære spørgsmålet om udvisningens ophævelse indbragt for retten ved anklagemyndighedens foranstaltning. Begæring herom kan fremsættes tidligst 6 måneder og skal fremsættes senest 2 måneder før, udvisningen kan forventes iværksat. Fremsættes begæringen senere, kan retten beslutte at behandle sagen, såfremt fristoverskridelsen må anses for undskyldelig.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Begæringen kan afvises af retten, såfremt det er åbenbart, at der ikke er indtrådt væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Afvises begæringen ikke, beskikkes der efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 50 a. Er udvisning sket ved dom, hvorved en udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 er dømt til forvaring eller anbringelse, træffer retten i forbindelse med en afgørelse efter straffelovens § 72 om ændring af foranstaltningen, der indebærer udskrivning fra hospital eller forvaring, samtidig bestemmelse om ophævelse af udvisningen, hvis udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende taler imod, at udsendelse finder sted.

Stk. 2. Er en udvist udlænding efter reglerne i straffelovens §§ 68-70 uden for de i stk. 1 nævnte tilfælde undergivet en strafferetlig retsfølge, der indebærer frihedsberøvelse, indbringer anklagemyndigheden i forbindelse med udskrivning fra hospital spørgsmålet om ophævelse af udvisningen for retten. Taler udlændingens helbredsmæssige tilstand afgørende imod, at udsendelse finder sted, ophæver retten udvisningen. Retten beskikker en forsvarer for udlændingen. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85. Retten kan bestemme, at udlændingen skal varetægtsfængsles, når der er bestemte grunde til at anse dette for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse.

§ 50 b. Er udvisning efter § 49, stk. 1, af en statsborger i et land, der er tilsluttet Den Europæiske Union eller omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, eller en schweizisk statsborger eller en udlænding i øvrigt omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, stk. 2, ikke iværksat 2 år efter afgørelsen, indbringer anklagemyndigheden, umiddelbart inden udvisningen kan forventes iværksat, spørgsmålet om, hvorvidt udvisningen skal opretholdes, for retten. Retten tager i forbindelse hermed stilling til, om udlændingen fortsat udgør en reel trussel for den offentlige orden eller sikkerhed, og i bekræftende fald om forholdene har ændret sig, siden den oprindelige afgørelse om udvisning blev truffet.

Stk. 2. Straffelovens § 59, stk. 2, finder tilsvarende anvendelse. Der beskikkes efter anmodning en forsvarer for udlændingen. Retten kan, når det må anses for nødvendigt for at sikre udlændingens tilstedeværelse under sagen, indtil en eventuel bestemmelse om udvisning kan iværksættes, bestemme, at udlændingen skal underkastes frihedsberøvelse. § 34, § 37, stk. 3 og 6, og §§ 37 a-37 e finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 3. Rettens afgørelse træffes ved kendelse, der kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 85.

§ 51. Overføres strafforfølgningsen i en straffesag mod en udlænding, der ikke har fast bopæl her i landet, til et andet land, kan der i forbindelse med overførelsen træffes afgørelse om, at den pågældende udvises, såfremt strafforfølgningsen angår en lovovertrædelse, der efter de i § 49, stk. 1, nævnte bestemmelser kan medføre udvisning. Udvisningen ophæves, såfremt udlændingen frifindes for den påsigtede lovovertrædelse.

Stk. 2. Er en udlænding i udlandet idømt straf for en lovovertrædelse, der har haft eller må antages at skulle have haft virkning her i landet, kan der under de i §§ 22-24 og 25-25 c nævnte betingelser træffes bestemmelse om udvisning. Såfremt udlændingen har fast bopæl i Danmark, indbringes spørgsmålet til afgørelse ved byretten i den retskreds, hvor den pågældende bor. Sagen kan fremmes uden udlændingens tilstedeværelse. Rettens afgørelse træffes ved kendelse.

§ 52. Endelige administrative afgørelser efter § 46 kan inden 14 dage efter, at afgørelsen er meddelt udlændingen, af denne kræves indbragt til prøvelse for den ret, hvor udlændingen har bopæl, eller, hvis udlændingen ikke har bopæl noget sted i riget, for Københavns Byret, hvis afgørelsen går ud på:

- 1) nægtelse af opholdstilladelse med mulighed for varigt ophold efter § 9, stk. 1, nr. 2,
- 2) bortfald, inddragelse eller nægtelse af forlængelse af en sådan tilladelse,
- 3) udvisning efter § 25 b af en udlænding, som er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2, eller
- 4) udvisning efter § 25 a af en udlænding, som:
 - a) er statsborger i et andet nordisk land og har fast bopæl her i landet eller
 - b) er omfattet af EU-reglerne, jf. § 2.

Stk. 2. Sagen indbringes for retten af Udlændingesservice, der fremsender sagens akter med oplysning om den påklagede afgørelse, en kort redegørelse for de omstændigheder, der påberåbes, samt sagens bevisligheder.

Stk. 3. Retten drager omsorg for sagens oplysning og træffer selv bestemmelse om afhøring af udlændingen og vidner, om tilvejebringelse af andre bevismidler

og om, hvorvidt sagen skal behandles mundtligt. Udebliver udlændingen uden lovligt forfald, afgør retten, om afgørelsen kan prøves uden udlændingens tilstedeværelse, eller om sagen skal afvises eller udsættes.

Stk. 4. Såfremt retten finder det fornødent og udlændingen opfylder de økonomiske betingelser efter retsplejelovens § 325, beskikkes der en advokat for udlændingen, medmindre denne selv har antaget en sådan.

Stk. 5. Retten kan, når der er særlig anledning dertil, pålægge udlændingen helt eller delvis at betale sagsomkostninger.

Stk. 6. Sagens indbringelse for retten har ikke opsættende virkning, medmindre retten træffer bestemmelse herom.

Stk. 7. Retten afgør ved kendelse, om sagen skal afvises, eller om afgørelsen skal opretholdes eller ophæves. Kendelsen kan påkæres efter reglerne i retsplejelovens kapitel 37.

§ 57. Forinden der af anklagemyndigheden nedlægges påstand om udvisning af en udlænding, kan der indhentes en udtalelse fra Udlændingesservice. I forbindelse med fornyet prøvelse efter § 50 af en beslutning om udvisning indhenter anklagemyndigheden en udtalelse fra Udlændingesservice.

Stk. 2. Anklagemyndigheden kan til brug for de i stk. 1 nævnte udtalelser uden udlændingens samtykke videregive oplysning om udlændingens strafbare forhold, herunder om sigtelser for strafbare forhold, til Udlændingesservice.